

De Fransche Overheersching.

een Directeur der Publieke Schuld (Six), en een Directeur der Politie (Devilliers Duterrage). Nog moet worden gememoreerd dat Napoleon er niet tegen opzag nu en dan de kaart van Europa in zijn belang te wijzigen. Zoo waren dan van ons land reeds in Maart t.v. Zeeland en Brabant en een deel van Gelderland aan Frankrijk afgestaan en genaamd het departement der Monden van de Schelde, dat van de Twee Nethen en van de Monden van den Rijn; deze streken stonden echter niet onder het bestuur van Le-brun.

Elk departement zou bestuurd worden door een Algemeenen Raad en een Raad van Prefectuur met een Prefect aan het hoofd. De prefecten traden in de plaats der landdrosten. Voor elk arrondissement zou eveneens een raad zijn met een onder-prefect aan het hoofd.

De stedelijke bestuuren moesten voorloopig hunne werkzaamheden blijven waarnemen met een Maire aan het hoofd. De Wethouders werden adjuncten genoemd en de Vroedschap Municipale Raad.

Recht en gerechtigheid behoorde in de

eerste plaats uitgeoefend te worden door een Keizerlijk Gerechtshof, voor het geheele land te 's-Gravenhage gevestigd en samengesteld uit Raadsheeren en Raadsheeren-Auditeurs. Tot het Hof werden benoemd een eerste President (Mr. C. F. van Maanen), een Procureur-Generaal (Jacquinot Pampelune), 5 Kamer-Presidenten, 34 Raadsheeren, 5 Raadsheeren-Auditeur, 4 Advocaten-Generaal, 8 Substituten van den Procureur-Generaal, 1 Griffier en 6 Commies-Griffiers.

De belastingen op het meubilair, de zeep, het beestiaal (vleesch) en die van het zegel op voorwerpen van handel en weelde zouden worden afgeschaft. Hier stond tegenover dat de belasting op andere artikelen zoodanig verhoogd werd, dat die vermindering niets te beduiden had.

De inrichting van het Grootboek der Nationale Schuld — ingesteld bij Kon. Besluit van 24 Januari 1809 — moest voltooid worden, terwijl de Hollandsche loterij — die van het jaar 1726 dateert — voorloopig in stand bleef.

MAARSCHALK NICOLAS CHARLES OUDINOT, HERTOG VAN REGGIO.
1767—1847

Wat Koning Lodewijk op zijns broeders bevel niet had verkozen uit te voeren, hetgeen voortdurenden twist tuschen beide hoven teweeg bracht, dat zou de sterkere door zijn macht weten ten uitvoer brengen. Het waren drie ingrijpende maatregelen welke haat tegen het Fransche bestuur uitlokten, daar zij vooral het publieke leven troffen, namelijk: de tierceering der staatschuld, de invoering der conscriptie en de strenge toepassing van het continentaal stelsel.

Reeds bij den raadpensionaris R. J. Schimelpenninck had Napoleon op herziening onzer staatsschuld aangedrongen, wat door dezen evenals door Koning Lodewijk werd afgeslagen, al erkenden beiden dat het financieuzen dringend verbetering eischte.

Bij de inlijving werd dan ook bepaald dat de interest van de publieke schuld niet dan voor $\frac{1}{3}$ over het jaar 1810 in uitgaaf gebracht zou worden. Met de baten moest Frankrijk ook de lasten van ons land over-